

Posudek vedoucího práce na magisterskou diplomovou práci

Dagmar Sedláčkové

**MARKETINGOVÝ VÝZKUM V AUDIOVIZI: PRETESTOVÁNÍ PILOTŮ
TELEVIZNÍCH SERIÁLŮ**

Vedoucí práce: PhDr. Milan Kruml

Práci, zpracovanou Dagmar Sedláčkovou považuji za podnětnou mimo jiné i proto, že autorka se rozhodla věnovat procesu, který je v televizní branži u nás sice čas od času využíván, nicméně nikdy nedosáhl stavu, který můžeme pozorovat na velkých televizních trzích (především v USA) či tam, kde se takzvané pretestování už před delší dobou stalo samozřejmou součástí vývoje televizních pořadů. Z tohoto důvodu není k dispozici odborné veřejnosti byt' jen stručný pohled na problematiku využívání pilotních epizod nejen z hlediska testování konkrétních nově vyvinutých pořadů, ale ani úloha pilotů jako součásti systematické práce s publikem a jejich pozice při formování televizní tvorby, označované jako quality TV.

Autorka podle mého názoru dobře rozpoznala důležitost pretestování pilotů v oblasti quality TV (převážně se vztahuje na hranou tvorbu) která je v současnosti považována za klíčovou z hlediska dalšího vývoje televizní nabídky – především co se týče soupeření mezi placenými televizními službami a streamovacími službami jako je například Netflix.

Za velmi zajímavou považuji i tu část práce, která popisuje neuromarketing a nové metody v testování, neboť v této podobě se tématu zatím žádná diplomová práce nevěnovala. Zahraniční poznatky vhodně doplňuje část nazvaná Přístup k pretestování a pilotům v českém kontextu.

V práci jsem v zásadě nenašel žádné podstatné pasáže, které bych považoval za kontroverzní či sporné, pouze několik tvrzení, která buď nejsou zcela přesná, nebo je lze považovat za diskutabilní. Domnívám se, že zmíněné Rozpaky kuchaře Svatopluka spíše vytvářely pro diváka dojem, že může rozhodovat a ovlivňovat děj, ve skutečnosti se varianty od sebe lišily pouze úvodní scénou, po níž se v podstatě dějové linie sešly a vykazovaly minimální rozdíly.

Podobně Souboj seriálů měl sice zajímavý základní nápad, nicméně jeho realizaci můžeme považovat spíše za nezdařenou. Pilotní epizody chystaných seriálů (většinou spíše jakési teasery) vznikly z části proto, aby projekt mohl pracovat s určitým počtem „připravovaných seriálů“ nikoli proto, že by je ČT zamýšlela skutečně realizovat. Nejslibnější seriál – totiž Cirkus Bukowski, ve skutečnosti nevyhrál, prvenství patřilo pilotní epizodě sitcomu Babička. Ten možná diváky v rámci soutěže zaujal, nicméně byl to ze všech zúčastněných seriálů ten nejméně přínosný, s minimálním kreativním vkladem, bez ambic nabídnout jinou variantu hrané tvorby než tak v dané době činily komerční stanice.

Drobné výtky, které jsou navíc spíše otázkami do diskuse, nikterak nesnižují přínos této práce i pro praxi, byť je zjevné, že na malém televizním trhu, jakým český stále ještě je (především co se týče investic do reklamy a potažmo do televizní tvorby), nebudou pilotní epizody nikdy hrát stejnou roli, jako například v USA nebo Německu. Nicméně mohou tvůrcům poskytovat určitý testovací prostor – v tomto smyslu je jistě zajímavý názor Radka Bajgara, že mohou být šanci ozkoušet, zda funguje obsazení, zda je srozumitelné vyprávění, zda je režie v pořádku – důležitým předpokladem je ovšem možnost, aby tvůrce měl šanci opravit, co nefunguje nebo například přepsat role.

Co se týče formálních požadavků, domnívám se, že autorka naplnila vše, co se od diplomové práce očekává. V textu jsem nenalezl nějaké zásadní prohřešky proti gramatice. Autorka práci rozdělila do kapitol a podkapitol tak, jak si to logika textu vyžadovala.

Celkově hodnotím diplomovou práci Dagmar Sedláčkové jako výbornou.

V Praze 28. září 2016

PhDr. Milan Kruml